

INSTRUKCJA DLA PRZEDSTAWICIELA POLSKI

**na posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
w dniach 6-7 grudnia 2018 r. w Brukseli.**

Uzgodniona między następującymi instytucjami: ministerstwa i urzędy centralne uczestniczące w pracach Komitetu ds. Europejskich.

Uzgodniona w ramach KSE w dniu   grudnia 2018 r.

Rozporządzenie o zapobieganiu rozpowszechniania treści terrorystycznych w internecie

Podejście ogólne

Rozpatrywany dokument: 14978/18

Instytucja wiodąca: MC

Stanowisko do ewentualnego zaprezentowania w zależności od przebiegu dyskusji:

1. Możliwości oferowane przez nowoczesne technologie cyfrowe są wykorzystywane w coraz większym zakresie zarówno w celu popełniania przestępstw w Internecie, jak również w celu ułatwiania prowadzenia nielegalnych działań, w tym o charakterze terrorystycznym. Mając na uwadze szybko zmieniające się wyzwania w tym obszarze zasadne jest poszukiwanie odpowiednich środków, które pozwolą na utrzymanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa przy jednoczesnym dalszym rozwoju świata cyfrowego.
2. Polska popiera działania służące ograniczeniu zasięgu oddziaływania propagandy terrorystycznej. Tego rodzaju treści sprzyjają radykalizacji postaw i mogą inspirować do przygotowywania ataków. Z tego względu pożądane jest zajęcie się tym zagadnieniem w sposób kompleksowy, mając przy tym na względzie zapewnienie odpowiedniej równowagi pomiędzy potrzebami związanymi z zapewnieniem bezpieczeństwa a prawami podstawowymi. Popierając tak określony cel mamy jednak zastrzeżenia do obecnej wersji projektu rozporządzenia w sprawie zapobiegania rozpowszechnianiu w Internecie treści o charakterze terrorystycznym. Z tego względu Polska sprzeciwia się przyjmowaniu podejścia ogólnego do projektowanego rozporządzenia. W ocenie Polski potrzeba więcej czasu na szczegółową analizę tego projektu aktu prawnego w ramach prac eksperckich.
3. Nowa regulacja obejmuje swym zakresem platformy technologiczne niezależnie od skali ich działalności, czy poziomu rozwoju technologicznego. Dlatego uważamy, że należy wziąć pod uwagę, czy rzeczywiście powinno się stosować takie samo podejście do globalnych koncernów, jak i małych firm działających lokalnie. Takie podejście nie jest brane wystarczająco pod uwagę w projekcie legislacyjnym.
4. W szczególności zwracam uwagę na artykuł 4 rozporządzenia, który przewiduje, że hostingodawca będzie miał obowiązek usunięcia lub zablokowania treści w ciągu 1 godziny od otrzymania zgłoszenia. Ze względów technicznych i organizacyjnych wydaje się, że jest to zbyt krótki okres na reakcję ze strony dostawcy. Oznacza to, że usługodawca będzie

musiał zapewnić punkt kontaktowy gotowy na reakcję i dostępny w trybie 24 godziny na dobę 7 dni w tygodniu. To są istotne koszty, które wpłyną na obniżenie konkurencyjności małych dostawców europejskich.

5. W trakcie prac nad rozporządzeniem należy zapewnić kontrolę sądową i/lub regulatora każdej decyzji o usunięciu treści z Internetu. Należy zadbać o to, aby tworzone mechanizmy nie doprowadziły do zjawiska nadmierowego usuwania treści. Dlatego potrzebne są dodatkowe gwarancje w przypadku stosowania art. 5 rozporządzenia, tj. zgłoszeń o treściach, które mogą mieć charakter terrorystyczny oraz stosowania automatycznych mechanizmów filtrowania treści terrorystycznych na podstawie art. 6.
6. Zgadamy się, że efektywne zwalczanie treści terrorystycznych w Internecie wymaga odpowiedniej współpracy pomiędzy, m.in. organami ścigania i sektorem prywatnym w oparciu o jasne mechanizmy pozwalające na skuteczne realizowanie działań przez organy odpowiedzialne za zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego, przy jednoczesnym zachowaniu odpowiednich gwarancji w zakresie praw podstawowych.
7. Inną ważną kwestią jest konieczność głębszego przeanalizowania relacji przepisów projektowanych w rozporządzeniu z Dyrektywą o handlu elektronicznym (2000/31/WE).
8. Rozporządzenie przewiduje wysokie kary i tworzy rozbudowany system nadzoru, jednocześnie jednak jest otwarte na interpretacje, pozostawiając wiele niedoprecyzowanych i niejasnych kwestii. W szczególności niejasny jest zakres przedmiotowy i podmiotowy rozporządzenia. Przykładem jest definicja dostawcy usług hostingowych, w której mieści się potencjalnie wiele podmiotów. Brakuje także precyzyjnej definicji treści terrorystycznych.
9. Z powyższych względów powtórzę, iż potrzebujemy powrócić do prac na poziomie grupy roboczej i dać sobie więcej czasu na wypracowanie najefektywniejszych rozwiązań.